

Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra“

...Pe mai multe „fronturi“

Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra“ a început anul acesta o activitate pe mai multe „fronturi”: patru spectacole au pornit la drum, simultan, vădind un deosebit efort de creație din partea colectivului și a noului său director, Emil Riman.

Să le recapitulăm: Casa de mode de Theodor Mănescu, Între noi doi n-a fost decît tăcere de Lia Crișan, Noile suferințe ale tinărului W. de Plenzdorf și Pygmalion de Shaw. Vor urma alte titluri, dar și reluări (în formule înnoite) ca Opera de trei paralele de Brecht, într-o ediție revăzută de Liviu Ciulei.

Regizorul Petre Popescu se află în preajma premierii cu piesa Lici Crișan.

„Mă bucur că semnez regia unei noi piese de debut (după Radu Bădilă) — mai ales că e vorba de lucrarea colegei mele Lia Crișan. E o piesă de o factură originală, proaspătă, cu un umor filtrat discret, surprinzînd cu autentice mijloace artistice procesul sufletec evolutiv al unui personaj complex. În general, universul omenesc ce urmează să-l aducem pe scenă e variat și surprins cu finete și o paletă colorată, de autoare. Momente de viață, tipuri, caractere, orchestrate

discret în apele unei muzici de o aleasă sensibilitate — deloc feministă. Piesa face cu sinceritate elogiu omului contemporan, și e străină de orice „morală” didacticistă. Mă bucur că am la îndemînă un colectiv valoros, în frunte cu Clody Bertola, Fory Etterle, Ion Besoiu, Dan Damian, Lucia Mara, Tamara Buciuceanu, Paul Sava, Ion Caramitru, Mircea Diaconu și mulți alții... Aș dori, parafrazînd titlul piesei, să-i pot spune în curînd autoarei: „Între noi doi n-au fost decît... aplauzele”...

În sala „deschisă” din grădina Icoanei, tinăra regizoare Olimpia Arghir repetă cu un grup de actori Noile suferințe ale tinărului W.

„Un succes de seamă al dramaturgiei din R.D.G. în anul 1972, a fost înregistrat cu piesa debutantului în teatru, pînă atunci cunoscut ca scenarist de film, Ulrich Plenzdorf: Noile suferințe ale tinărului W. De curînd revista „Teatrul” a publicat un material informativ detaliat asupra piesei și spectacolelor cu textul lui Plenzdorf, jucate în R.D.G. În toamna trecută, aflîndu-mă la Berlin, am avut prilejul să asist la una din repetițiile generale cu această piesă, în regia cunoscutului om de teatru H. Schonemann. Și iată-mă acum avînd bucuria, însoțită de emoția inerentă, de a monta eu însămi această piesă, în premieră pe țară, pe scena unui prestigios teatru cum este Teatrul „L. S. Bulandra”.

Încercarea este grea, dar cu atît mai tentantă, avînd în vedere și valoarea educativă deosebită a piesei, care se adresează cu precădere tineretului, acest public atît de exigent. Formula în care este realizat textul, și care aduce după sine și interpretarea scenică, ar putea părea la prima vedere insolită.

Data fiind relația directă cu publicul, care trebuie implicat în acțiune, fiind antrenat în a judeca și a fi judecat împreună cu personajele, am ales soluția scenei „în rond”. Eroul piesei, acest nou „Werther”, este, cum mărturisea însuși autorul — „un personaj de grup” care, după cum foarte bine remarcă presa de specialitate din R.D.G., nu trebuie și nu poate fi confundat cu un personaj „beat”, el fiind, prin structura sa, un reprezentant al tîlerei generații dintr-o țară socialistă. Spectacolului îi revine sarcina de a atrage atenția publicului matur, asupra atît de importante probleme a educației tineretului, care trebuie înțeles și apreciat la justa

Mariella Petrescu și Ștefan Bănică re-
petind „Casa de mode” de Theodor
Mănescu

*Lectură la masă cu „Suferințele tină-
rului W.”*

*Victor Rebengiuc — pentru prima oară
în rolul unui tată*

Edgar Wibeau, Wertherul lui Plenzdorf — este un erou tragic îmbrăcat în „blugi”, mare amator de muzică pop, și care se exprimă, nu arareori, în argou. Și totuși...

În această anchetă prin care tatăl, la rindul său, foarte tânăr, reconstituie viața propriului său fiu, sint angrenate o serie de personaje, care, pe parcursul piesei devin martori, acuzați și acuzaatori. Sarcina noastră este să implicăm și publicul în această acțiune, să-l facem să se substituie oamenilor de pe scenă, să gândească și să tragă concluzii.

Dacă acest lucru va reuși, rezultatul se va datora în mare măsură excelentei echipe a Teatrului „Bulandra”: Virgil Ogășanu (Edgar), Victor Rebengiuc (Tatăl), Violeta Andrei, Cornel Coman, George Oancea, Maria Gligor etc. Scenografia, ingenioasă, aparține lui Dan Jitianu, iar comentariul muzical — pe viu — formației „Sfinx”, condusă de Dan Aldea.

